

Forklaring (også for ikke-fagfolk): Jeg skriver som psykolog og sammen med min matematiske kollega om, hvordan vi gennem hele livet i vores erkendende møde med verden organiserer den, dvs. mennesker, steder og ting, i nogle logiske strukturer, så vi både kan klare os praktisk og teknisk i verden (i et funktionelt forhold til almene kategorier), og samtidig være forbundet med verden med vores følelser af mening, kærlighed, solidaritet og forpligtelse (i sameksistens med det enkelte og uerstattelige). Især det sidste er desværre blevet underbetonet i megen universitetspsykologi, som gennem årene har lagt sig tæt op ad en alt for *snæver* mekanisk/instrumentalistisk forståelse af menneskers forhold til verden, i nyere tid bl.a. inspireret af computer-modeller og såkaldt kunstig intelligens.

En ny mere *åben* forståelse kræver imidlertid en *udvidelse* af vores kendte logik til en mere omfattende *uendelig* struktur, som bedre beskriver både vores funktionelle og vores følelsesmæssige og *meningsfulde* forhold til verden, og hvor det viser sig, at de to forhold til verden ikke er i modstrid, men tværtimod *kompletterer* hinanden.

Det giver håb om, at denne udvidelse af logikken kan bidrage til at bygge bro mellem de naturvidenskabelige og humanvidenskabelige tilgange, hvis uforenelighed har plaget både den teoretiske og anvendte psykologi.

Endelig viser det sig, at den udvidede og mere komplette logik har konsekvenser for forståelsen af *matematikkens* logiske grundlag og rejser nye spørgsmål til matematikkens struktur og indhold.